شروین بزرگ در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: تا دیروز می‌گفتند پرسپولیس من را می‌خواهد، امروز می‌گویند استقلال!

چون گربه‌سیاه پرسپولیس هستیم قبل از بازی ذهنیت مثبتی داشتیم

گلم به پرسپولیس تمرین شده بود

مجتبی حسینی به یک نفر اعتقاد پیدا کند تا آخر پایش می‌ماند

محمدرضا حاجی‌عبدالرزاق
خبرنگار گروه ورزش

با گل دقایق پایانی شروین بزرگ، آلومینیوم به بازی با پرسپولیس بازگشت و دوباره با گل این بازیکن در وقت‌های تلف‌شده، نماینده اراک به این رقابت امیدوار باقی ماند تا سرانجام در ضربات پنالتی دست به کاری بزرگ زده و سرخپوشان پایتخت را از دور رقابت‌ها حذف کند. شروین بزرگ نامی که خیلی دیر در فوتبال ایران مطرح شده دو خصوصیت بارز دارد. اول اینکه در جام حذفی خوب گل می‌زند و در وهله بعدی گل‌های زیبایی را به ثمر رسانده تا جایی که به نظر می‌رسد متخصص سوپرگل شده باشد. درباره وضعیت این بازیکن، حضور در اراک و گل‌هایی که به ثمر رسانده و سرنوشت فوتبالی او دقایقی در «فرهیختگان» با وی به گفت‌وگو نشستیم که متن آن را در ادامه می‌خوانید.

صحبت را از بازی با پرسپولیس شروع کنیم. مسابقه‌ای که ۳ بار در آن کامبک زدید و توانستید رقیب قدرتمندتان را حذف کنید.

یک بازی کاملا عجیب را شاهد بودیم. هرکسی این بازی را دید لذت برد، چه هواداران پرسپولیس و چه هواداران اراکی و سایر تیم‌ها. به خصوص اینکه طرفداران آلومینیوم یک شب بی‌نظیر را سپری کردند.

چرا آنقدر بازی را بد شروع کردید؟

بازی دست ما بود اما دو گل بد خوردیم، در کل ذهنیت خوبی داشتیم. در هر صورت این ماجرا وجود دارد که پرسپولیسی‌ها جلوی اراک مشکل دارند و آلومینیوم گربه سیاه این تیم است. به همین دلیل ما یک ذهنیت مثبت داشتیم که می‌توانیم صعود کنیم. با این تفاصیل در نیمه دوم کل بازی دست ما بود. از آن سو هم حریف با تعویض‌هایش می‌خواست فقط نتیجه را نگه دارد. در دقیقه ۷۷ هم به‌عنوان بازیکن تعویضی به زمین رفتم و خدا را شکر می‌کنم که اتفاقات خوبی رقم خورد.

اگر کمی خوش شانس بودید مقابل استقلال هم شکست نمی‌خوردید.

ما در این فصل فکر کنم فقط جلوی تراکتور در زمین خودمان خوب نبودیم و فقط این تیم ما را در زمین خودمان شکست داد و یادم نمی‌آید تا قبل از استقلال بازی دیگری را باخته باشیم. بازی با استقلال هم کاملا پایاپای بود که آنها با استفاده از تجربه و البته موقعیت‌هایی که داشتند به ۳ امتیاز این دیدار رسیدند. ما تیم جوانی داریم و کار را برای همه تیم‌ها اینجا سخت می‌کنیم.

۳۲ سال داری. چرا اینقدر دیر چهره شدی و تا این اندازه نوسان داری؟

سالی که نفت آبادان بودم، سال خوبی را سپری کردم و خیلی هم خوب دیده شدم. اتفاقا بعد از این تیم هم پیشنهادهای خوبی داشتم ازجمله نیم‌فصل اولی که در آبادان بودم، کارم با پرسپولیس تمام شده بود و فقط چون نتوانستم رضایتنامه بگیرم در آبادان ماندم و آنها مهاجم خارجی گرفتند. از تیم‌های بالای جدول هم در این چند سال پیشنهاد داشتم اما خودم هم نمی‌دانم چرا مس را در لیگ دسته اول انتخاب کردم. البته بیشتر سر رفاقت بود و فکر می‌کردم فصل خوبی می‌شود و تیم خوبی می‌بندیم که این اتفاق نیفتاد. البته فصل را خوب شروع کردم و چند گل و پاس گل داشتم. کار خوب پیش می‌رفت که دستم شکست و دو ماه بازی نکردم.

از استقلال پیشنهاد نداشتی؟

جالب اینکه تا هفته قبل همه جا صحبت از این بود که پرسپولیسی می‌شوم و از روز بازی حذفی حالا صحبت از استقلالی شدنم است. به صورت رسمی خیر مذاکره‌ای نبوده اما شاید بعدا اتفاقاتی بیفتد. هرچند در کل برایم فرقی نمی‌کند.

به‌عنوان یک متولد رشت، طرفدار سپیدرود هستی یا اماماش؟

قطعا اماماشی هستم!

داستان این سوپرگل‌ها چیست؟ از بازیکن خاصی در فوتبال جهان الگو می‌گیری؟

زلاتان را خیلی دوست داشتم. شاید استایل و سبک بازی‌ام تقریبا در سطوح پایین‌تر زلاتان است، با این گل‌ها شاید همه یاد زلاتان می‌افتند.

شاید هم زلاتان مناطق محروم باشی؟!

(با خنده) شاید! کلا از این جور مهاجمان که فیزیکی هستند، خوشم می‌آید. مهاجمانی مانند هالند، زلاتان و لوکاکو و... بچه‌های خوبی هستند.

درباره سوپرگل‌هایت صحبت می‌کنی؟

گل اولی که با پیراهن نفت به پدیده زدم و حسابی وایرال شد، یک گل برگردان بود که شانسی آن را گل کردم. این شوت‌هایی که والی هستند را تمرین کرده‌ام و حساب‌شده می‌زنم.

یعنی گل اولت به پرسپولیس آن هم در آن دقایق شانسی نبود؟

اصلا! این برگردان نبود، بلکه یک گل چرخشی بود که وقتی توپ پله می‌شود، با توجه به تمریناتی که روی این ضربات دارم، آنها را خیلی خوب می‌زنم. مثل گلی که از وسط زمین به هوادار زدم. این طور توپ‌ها را خیلی تمرین می‌کنم. شاید خیلی از فوتبالیست‌ها ایستگاهی یا پنالتی تمرین کنند اما من واقعا وقتی به تمرین می‌روم یکی را مامور مهار خودم می‌کنم تا پشتم بایستد و من بدن بگذارم و بچرخم و سپس با حضور یار مستقیم، به صورت چرخشی به توپ ضربه می‌زنم. بنابراین اصلا گلم شانسی نبود چون آن را حساب شده و تمرین شده زدم. روی این گل تمرین داشتم اما برگردان‌هایم چه قبلی‌هایی که گل شد و چه بعدی‌هایی که گل شوند، مطمئن باشید که شانسی هستند!

با این استایل شاید در فوتبال ساحلی هم موفق می‌شدی!

اتفاقا این رشته را خیلی دوست دارم و از بچگی به فوتبال ساحلی همیشه علاقه داشته‌ام. از آنجایی که شمالی هستم و به انزلی نزدیکیم، فوتبال ساحلی هم خیلی بازی کردم.

رکورددار گلزنی در جام حذفی هستی؟ این خبر درست است؟

جام حذفی همیشه برایم خوب بوده و در این سه چهار سال اخیر فکر می‌کنم ۱۳ گل در این جام زدم. حالا اینکه رکورددار هستم را نمی‌دانم اما من هم این خبر را خواندم.

چطور در جام حذفی فقط درخشش لازم را داری و گل می‌زنی؟

خودم هم نمی‌دانم. اتفاقا اولین بار هم در جام حذفی زمانی که در مس کرمان بازی می‌کردم، دیده شدم. آن زمان هم حسینی سرمربی ما بود. در لیگ هم خوب کار می‌کردیم اما اصلا حذفی یک چیز دیگر است و شاید به قول شما متخصص جام حذفی شده باشم. در آن سال هم در اصفهان با ذوب‌آهنی که پر از ستاره بود بازی داشتیم و این تیم را با ۴ گل شکست دادیم. دو گل زدم و یک پاس گل دادم. بعد از آن بازی هم همین ذوب و فولاد به من پیشنهاد دادند که فصل بعدش به فولاد رفتم. حذفی همیشه برایم خوب بوده و خودم هم نمی‌دانم چرا.

به بازی با پرسپولیس برگردیم. دو بار از این تیم عقب افتادید. خودت فکر می‌کردی آلومینیوم سه بار با احتساب ضربات پنالتی به رقابت برگردد.

از همان اول و قبل از بازی فکر می‌کردیم این تیم را شکست دهیم. البته نمی‌خواهم حرف‌های کلیشه‌ای بزنم اما واقعا حس من مثبت بود، حتی موقعی که ۴ بر ۲ عقب بودیم. البته فقط در این تایم حس خوبی داشتم، وقتی که ۲ بر صفر یا دو بر یک بودیم، خیر چنین حسی نداشتم و اتفاقا نگران هم بودم اما ۴ بر ۲ شدیم باز حسم مثبت بود که می‌توانیم به بازی برگردیم. زمانی که گل سوم را زدم از عرب‌براقی پرسیدم چقدر مانده که او گفت بدون وقت‌های تلف‌شده ۷ دقیقه و احساس کردم زمان لازم برای جبران نتیجه را داریم و سعی کردم به بچه‌ها روحیه بدهم.

کار با مجتبی حسینی چطور است؟

او مربی بسیار خوبی است. البته در این فصل کمتر به من اطمینان کرده؛ هرچند من سبک کاری او را می‌دانم چون قبلا یک سال و نیم با او کار کردم و اخلاقش را می‌دانم. من مهاجم فیکس تیمش بودم.

الان چرا فیکس نمی‌شوی؟

مهاجم او از همان اول فصل مشخص است و وقتی به یک نفر اعتقاد پیدا می‌کند با همان فرد ادامه و به سختی ترکیبش را تغییر می‌دهد. آن سالی هم که من فیکس بودم، در بازی‌هایی عملکرد خوبی نداشتم و فکر می‌کردم حداقل برای بازی بعدی فیکس نیستم اما دوباره بازی بعدی من فیکس بودم، حتی اگر جایگزینم می‌درخشید و گل می‌زد. یعنی زمانی که فکر نمی‌کردم هم بازی می‌کردم و الان هم اخلاق ایشان همان است و به سختی ترکیب اصلی تیم را تغییر می‌دهد. نمی‌گویم من را قبول ندارد اما اگر یکی را بیشتر قبول داشته باشد و نظرش روی همان فرد باشد تا آخر فصل به پای همان بازیکن می‌ماند.

جام حذفی را می‌گیرید؟

خیلی به این موضوع خوشبین هستم. وقتی نساجی را در شهر خودش بردیم و پرسپولیس را هم به این شکل شکست دادیم، مسلما ادامه مسیر را هم دست‌کم نگرفته و با قدرت پیش می‌رویم. سایر تیم‌هایی که مانده‌اند هم در یک سطح هستند و در لیگ آنها را اذیت کرده‌ایم. نمی‌شود گفت قطعا جام برای ماست اما فکر می‌کنم حدود ۵۰ درصد شانس داشته باشیم.

یادداشت

با وجود بیانیه حمایتی فدراسیون برخی شواهد نشان می‌دهد عده‌ای دوست ندارند یزدانی رکورددار کسب مدال در المپیک شود

چه کسی نگران طلای حسن است؟

سیامک خاجی
دبیر گروه ورزش

فدراسیون کشتی دیروز در بیانیه‌ای تصمیم کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد درباره انتخاب نفر اعزامی وزن ۸۶ کیلوگرم به المپیک ۲۰۲۴ پاریس را اعلام کرد. براساس این بیانیه قرار است حسن یزدانی که پس از عمل جراحی سنگین کتف خود به‌تازگی تمریناتش را آغاز کرده، راهی رقابت‌های رنکینگ مجارستان خواهد شد و درصورتی‌که سلامت بدنی و آمادگی جسمانی لازم را داشت و مورد تایید کادر فنی تیم ملی قرار گرفت، به‌عنوان نماینده ایران راهی المپیک شود. از سوی دیگر اگر این شرایط محقق نشده و یزدانی به هر دلیلی نتواند رضایت کادر فنی تیم ملی را کسب کند، تصمیمات جدیدی درباره این وزن گرفته خواهد شد که البته هنوز مشخص نشده این تصمیمات چه خواهد بود و احتمالا پس از رقابت‌های مجارستان که قرار است روزهای ۱۷ تا ۲۰ خردادماه پیش رو برگزار شود، اعلام خواهد شد. فدراسیون کشتی پس از بازی‌های آسیایی هانگژو چرخه انتخابی تیم ملی و راه‌های رسیدن به دوبنده تیم ملی آزاد در اوزان مختلف را اعلام کرد که اگر قرار باشد براساس قوانین و مقرراتی که آنها و کادر فنی تیم رسما اعلام کرده‌اند خود یزدانی باید به‌عنوان نفر اعزامی به مسابقات المپیک معرفی شود اما تصمیم فدراسیون درباره اعزام این کشتی‌گیر پرمدال و یکی از بهترین‌های تاریخ کشتی ما به چنین تورنمنت سنگینی آن هم حدود یک ماه پس از شروع تمریناتش درحالی‌که ماه‌ها به‌دلیل مصدمیت خانه‌نشین بوده، بسیار عجیب است. این درحالی است که علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی پیش از این در مصاحبه‌ای گفته بود حضور کامران قاسم‌پور در المپیک پاریس با توجه به بالا رفتن وزن منطقی نیست. قاسم‌پور البته در هفته‌های اخیر در تمرینات تیم ملی باانگیزه ظاهر شده و حتی گفته می‌شود کمی وزنش را پایین آورده تا درصورتی‌که یزدانی به هر دلیلی نتواند راهی المپیک شود، جانشین او برای حضور در این تورنمنت مهم باشد.

چرا اصرار به مجارستان

علیرضا دبیر در همان زمانی که بحث مصدومیت کتف یزدانی و عمل جراحی‌اش مطرح شد با توجه به اینکه خودش نیز سابقه چنین آسیب‌دیدگی را در دوران حضور روی تشک داشت، گفت که چنین مصدومیتی می‌تواند منجر به پایان عمر حرفه‌ای یک کشتی‌گیر شود و بازگشت از آن سخت است. او حالا در شرایطی که گفته می‌شود معتقد است خودش بالاتر از چرخه انتخابی تصمیم‌گیر است و به‌نظر می‌رسد به‌نوعی نظر خودش را به این چرخه ارجح می‌داند، اصرار دارد یکی از امیدهای اصلی کسب مدال تیمش در المپیک را به تورنمنت سنگین مجارستان بفرستد. در این تورنمنت قرار است روس‌ها با سه نماینده خود در این وزن حاضر شوند تا تکلیف نفر اول آنها در المپیک مشخص شود و به‌نوعی انتخابی آنها خواهد بود. از سوی دیگر آرون بروکس آمریکایی هم قرار است در این مسابقات حاضر باشد که همین نشان می‌دهد این مسابقات حتی در حد المپیک خواهد بود و فرستادن یزدانی به چنین تورنمنتی نمی‌تواند چندان به سودش باشد، حتی شاید باعث تشدید مصدومیتش شود. در چنین شرایطی شاید حضور در تورنمنت ایتالیا- که تقریبا همزمان با مسابقات مجارستان خواهد بود- انتخابی منطقی‌تر برای یزدانی باشد تا با آمادگی نسبی در آن تورنمنت شرکت و روند رو به رشد خود برای رسیدن به آمادگی کامل در المپیک را حفظ کند.

حالا باید دید آیا فدراسیون کشتی و در راس آن دبیر- که با تصمیمی غیر- حرفه‌ای، حسن یزدانی را به بازی‌های آسیایی هانگژو اعزام کرده و باعث تشدید مصدومیت او شده- مجددا درباره او دچار اشتباه محاسباتی خواهد شد یا اینکه تصمیم مناسب‌تری برای حفظ این سرمایه ارزشمند کشتی ما خواهد گرفت. رویارویی یزدانی و قاسم‌پور در یک مسابقه انتخابی می‌تواند آخرین راه‌حل برای این مشکل باشد، البته اگر برخی مانع خیز برداشتن یزدانی برای دومین طلای المپیک و تاریخ‌ساز شدن او به‌عنوان تنها کشتی‌گیری که به این افتخار دست یافته نباشند و از این اتفاق ناراحت نشوند.

جواد اصغری‌مقدم در گفت‌وگو با «فرهیختگان»: ایران به هیچ تیمی در آسیا باج نمی‌دهد

برای جام جهانی باید تفکر جهانی داشته باشیم

مهدی خادم‌نبی
خبرنگار

تیم ملی فوتسال ایران در دیدار نهایی رقابت‌های جام ملت‌های آسیا با هدایت وحید شمسایی و با پیروزی چهار بر یک مقابل تایلندِ میزبان موفق شد سیزدهمین قهرمانی خود را در این تورنمنت جشن بگیرد. جواد اصغری‌مقدم، بازیکن اسبق تیم ملی فوتسال کشورمان که خود بارها این عنوان را در زمان بازیکنی به دست آورده در این خصوص با «فرهیختگان» گفت‌وگویی داشته که در ادامه می‌خوانید.

بازی ایران و تایلند را چطور دیدید؟

در ابتدا باید به جامعه فوتسالی، تک‌تک بازیکنان، کادرفنی و مردم ایران تبریک بگویم. انتظاری که ما از تیم ملی داشتیم، همین بازی بود که عملکرد بازیکنان درخور فوتسال ایران بود. اختلاف ما با تیم‌های خوب آسیایی همین قدر گل و شاید هم بیشتر است. ما در این بازی فاصله واقعی خودمان را با تیم‌های خوب آسیایی نشان دادیم. علی‌رغم احترامی که برای تیم‌های در حال پیشرفت آسیایی داریم اما باید بگویم که تیم ایران به این تیم‌ها باج نخواهد داد.

دلیل برد ایران در بازی برابر تایلند چه بود؟

بازیکنان ایران خیلی منطقی، با صلابت و بدون استرس به این دیدار آمدند و خیلی از این موضوع خوشحالم. همین موضوعات نیز منتج به قهرمانی بدون دردسر ایران مقابل تیم میزبان شد. این کمترین حق بچه‌ها بود. بازیکنان ایران لایق این قهرمانی بودند و امیدوارم در مسابقات جام جهانی نیز بدرخشیم.

ما در جام جهانی در سبد یک قرار گرفتیم. این موضوع کار ما را در دور گروهی آسان می‌کند؟

در جام جهانی چیزی به اسم تیم یا گروه آسان وجود ندارد. ما برای حضور در جام ملت‌های آسیا شاید آماده‌سازی خیلی خوبی نداشتیم و بازی‌های دوستانه خیلی خوبی برگزار نکردیم. باید زمان بیشتری برای آماده‌سازی بازیکنان فراهم می‌شد و به این شکل دغدغه بازیکنان هم کمتر می‌شد. در جام جهانی کار اصلا راحت نخواهد بود. بچه‌های ما وقت دارند امروز، فردا و شاید چند روز دیگر را جشن بگیرند اما باید خیلی زود برگردند و کار را به شکل جدی‌تری دنبال کنند. کار بچه‌های ما تازه شروع شده است. همه ارکان فوتسال ایران باید برنامه خوب ویژه‌ای برای جام جهانی داشته باشند. تیم ملی باید برای ثانیه به ثانیه جام جهانی برنامه داشته باشد و باید تیم ملی به مراتب قوی‌تری داشته باشیم تا ان‌شاءالله بتوانیم در رتبه‌های خوب جهانی قرار بگیریم. تصور من این است که با اضافه شدن چند بازیکن دیگر به تیم ملی، تیم بهتر و کامل‌تری خواهیم داشت و می‌توانیم با این تیم عملکرد خوبی در ازبکستان داشته باشیم.

سعید احمدعباسی عناوین بهترین بازیکن جام و آقای گلی را به دست آورد و باقر محمدی هم بهترین دروازه‌بان جام شد.

طبیعتا کسی که گل می‌زند، نمره بالاتری دارد و فکر کنم او به این دلیل عنوان بهترین بازیکن جام را کسب کرد. سعید بازیکن با اخلاق و توانمندی است. باقر محمدی هم یک سال در تیم قند کاترین کنار ما بود. من می‌دیدم که او چقدر برای گلری سخت تمرین می‌کند. سعید مومنی دیگر دروازه‌بان ایران هم همین‌طور. به نظر من تک‌تک بچه‌های ایران شایسته بهترین‌ها هستند. احمد عباسی و محمدی نمایندگان تیم ایران بودند که موفق به کسب جایزه شدند.

نقطه ضعف ایران در این جام چه بود؟

بهترین تیم‌ها هم نقاط ضعفی دارند اما تیمی که بتواند این نقطه ضعف‌ها را ترمیم کند، موفق می‌شود. تیم ملی بازی به بازی بهتر شد و در پایان هم توانستند

به خوبی میزبان را در فینال شکست بدهند. ما در بازی با ازبکستان با استرس وارد زمین شدیم و امکان داشت در پایان بازی اتفاق خوبی برای ما رخ ندهد. آن بازی نباید به پنالتی کشیده می‌شد و ما می‌توانستیم با همین اختلاف گلی که تایلند را بردیم، ازبک‌ها را هم ببریم. اما همین استرس باعث شد تا نتیجه دلخواه رقم نخورد. شاید از دست دادن قهرمانی دوره قبل این فشار را بیشتر می‌کرد که البته این موضوع، طبیعی است. مهم این بود که ما هرچه جلو رفتیم بهتر شدیم و درنهایت قهرمانی را به دست آوردیم.

در پایان جام ملت‌های فوتسال آسیا، ۴ تیم از منطقه کافا به جام جهانی رسیدند. دلیل این موضوع را چه می‌دانید؟

سبک بازی این تیم‌ها شبیه به سبک بازی ایران است البته با درجه پایین‌تر. برای مثال برخی از بازیکنان تیم ملی افغانستان چند سالی است که در تیم‌های ایرانی بازی می‌کنند. برخی از این بازیکنان در تیم‌های سفیر و فرش آرا هستند و مهدی نوروزی کاپیتان آنها نیز چند سالی در کنار ما بود. آنها شناخت خوبی از فوتسال ما دارند.

این موضوع برای ما در آینده خطرساز است؟

سبک این تیم‌ها نزدیک است اما ما آنقدر استعدادهای خوبی داریم که باید جهانی فکر کنیم. امیدوارم پاداش خوبی برای تیم ملی در نظر گرفته شود. باید بودجه درخور فوتسال ایران در نظر بگیرند. شاید ما بگوییم باید قهرمان آسیا می‌شدیم اما باید بدانیم این کار سخت شده است. بچه‌ها چندین ماه زحمات زیادی برای این قهرمانی کشیدند. این قهرمانی‌ها راحت به دست نمی‌آید. باید برای پیشرفت، تفکر جهانی داشته باشیم تا بتوانیم در جام جهانی هم نتایج درخشانی به دست آوریم.

دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۳
شماره ۴۱۲۵
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY